

MSB 272

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers -- directeur: David R. Hetteema

De 70 weken van Daniël zijn nog toekomst

Door M.B. Hammond

Mensen die de Schrift bestuderen en daarbij een vroege leraar van de bedelingenleer navolgen, namelijk John Nelson Darby, gaan uit van de veronderstelling dat 69 van Daniëls 70 weken al verleden tijd zijn en dat alles wat nog rest de week van de Grote Verdrukking is. De meeste van deze studenten van profetie uit de visie van de bedelingenleer zijn niet in staat geweest de wereldlijke geschiedenis van de 400 jaar waarin God heeft gezwegen (van Maleachi tot de geboorte van Christus, 400 tot 4 v.Chr.) in overeenstemming te brengen met de profetie van Daniël (Daniël 9:24-27). Deze studie weerlegt die veronderstelling en stelt het concept voor dat de nauwkeurige vervulling van de Oudtestamentische profetieën de belangrijkste reden is te geloven dat Daniëls 70 weken alle nog toekomstig zijn. De verwijzingen die theologen als Dr. C.I. Scofield en Dr. E.W. Bullinger, gemaakt hebben naar die onjuiste veronderstelling, is te wijten aan het feit dat dispensationalistische leraren de rijkdom hebben genegeerd van de Oudtestamentische profetieën over Gods plan om de volken te zegenen. Het herstel van het volk Israël naar een prominente plaats in Gods plan moet aan de gebeurtenissen van Daniëls 70^e week, die een tijd is van beproeving om van de schapen van de bokken te scheiden, voorafgaan, zoals Mattheüs 25:31-46 duidelijk leert.

De meeste dispensationalistische leraren van de Bijbel weten niet duidelijk wat God nu doet en wat Hij in de toekomst zal doen. Ze onderwijzen dat de Handelingenperiode een tijd was waarin de huidige wijze van Gods handelen is begonnen en zij negeren de kennelijke gaven van de Heilige Geest die het toneel tussen 29 en 62 n.Chr. domineerden, dus tot en met

Handelingen 28:1-10, toen Paulus in staat bleek een adder van zich af te werpen en veel mensen op het eiland Melita te genezen. God toonde daarin de kracht van het Koninkrijk Gods dat Christus had onderwezen tijdens Zijn aardse bediening. De huidige tijd wordt door Paulus in Efeziërs 3:2 (St.Vert.) **“de bedeling der genade Gods”** genoemd. Deze periode, de Dag des mensen, bleef verborgen en is alleen geopenbaard aan Paulus ten behoeve van de opbouw van zijn heilige apostelen en profeten (Efeziërs 3:3-5). Het is een tijd van Gods volkomen stilzwijgen dat een grote tegenstelling vormt met de periode van de Handelingen, waarin God openlijk omging met zijn mensen. De volgende stap van God zal de Dag van Christus zijn (Filippenzen 1:6,10). Tegenwoordig, vanaf de Handelingenperiode, is het werk van de Christus/God opgeschort totdat God Zijn volgende zet zal doen. Als Hij daarmee begint, verzekert Jesaja 40:5 ons dat **“de heerlijkheid des HEREN zal zich openbaren, en al het levende tezamen zal dit zien.”** Die periode, het Koninkrijk Gods dat voorafgaat aan het Duizendjarige Rijk, zal een tijd worden van grote zegeningen en van een prominente plaats voor het herstelde Israël, zoals Jesaja 2:2-5 en Micha 4:1-4 uiteenzetten. Oorlogen zullen ophouden en gerechtigheid zal in de aarde zijn.

Wanneer de criteria worden onderzocht die in Daniël 9:24 zijn verklaard, is het duidelijk dat dit het werk van God is: **“Zeventig weken zijn bepaald over uw volk en uw heilige stad, om de overtreding te voleindigen, de zonde af te sluiten, de ongerechtigheid te verzoenen, en om eeuwige gerechtigheid te brengen, gezicht en profeet te bezegelen en iets allerheiligst te zalven.”** Deze criteria, die gewoonlijk worden genegeerd, zijn een zeer belangrijk ingrediënt van het Koninkrijk dat aan het Duizendjarige Rijk voorafgaat. Wanneer Bijbelonderzoekers **“een gezalfde, een vorst”** in vers 25 zien, denken ze direct dat Christus na de eerste 49 jaar persoonlijk aanwezig zal zijn. Deze woorden wijzen feitelijk op de “gezalvde heerser”, en God heeft duidelijk verklaard dat Hij al de stammen van Israël terug zal brengen naar het land met David als de aardse koning (Ezechiël 37:24-25). De profetie in Jesaja 2:2-4 stelt: **“En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis des HEREN vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En alle volkeren zullen derwaarts heenstromen en vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des HEREN, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des HEREN woord uit Jeruzalem. En Hij zal richten tussen volk en volk en rechtspreken over (verlichten) machtige natiën. Dan zullen zij hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren.”**

De gebruikte stijlfiguren laten zien dat “bergen” regeringen of koninkrijken zijn en “heuvels” de lagere overheidsinstanties. Israël zal de grootste natie op aarde worden en een natie van priesters (Exodus 19:6), die de wet van God tot de naties brengt. Als God de naties richt, stelt Hij zijn rechtvaardige ordening voor hen in en geeft hen Zijn verordeningen in gerechtigheid. De naties zullen Zijn woord volgen: **“En de heerlijkheid des HEREN zal zich openbaren, en al het levende tezamen zal dit zien, want de mond des HEREN heeft het gesproken.”**

(Jesaja 40:5). God zal heel de mensheid laten zien wie Christus is en wat Hij is in Gods ogen. Over die dag zegt de Schrift: **“dít is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des HEREN: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.”** (Jeremia 31:33). Daniëls 70 weken (490 jaar) hebben betrekking op de duur van dit rechtvaardig Koninkrijk en op de vervulling van Gods belofte aan Abraham: **“Ik u zal rijkelijk zegenen, en uw nageslacht zeer talrijk maken, als de sterren des hemels en als het zand aan de oever der zee, en uw nageslacht zal de poort zijner vijanden in bezit nemen. En met uw nageslacht zullen alle volken der aarde gezegend worden, omdat gij naar mijn stem gehoord hebt”** (Genesis 22:17-18).

Als Bijbelstudenten veronderstellen dat 69 van Daniëls 70 weken al verleden tijd zijn, vegen zij Gods rechtvaardige Koninkrijk van tafel en introduceren zij noodzakelijk een aantal drogredenen. Eerst bieden zij wat ze de “Opname van de Gemeente” noemen aan ter bescherming van de gelovigen van tegenwoordig tegen de “verschrikkingen” van de Grote Verdrukking. Dit gekunstelde concept is ontwikkeld door Darby, Scofield en anderen om een uitweg te bieden uit de zeker geachte vernietiging. Maar I Thessalonicenzen 4:11-17 heeft betrekking op de letterlijke, persoonlijke wederkomst van de Heer Jezus Christus (*Grieks: parousia*) naar de aarde, als de Koning van zijn Duizendjarige Rijk. Daarin staat: **“want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen”** (I Thessalonicenzen 4:16-17).

Veel mensen hebben nooit de gelegenheid gehad om te weten wie Jezus Christus is, of om te leven in een rechtvaardig Koninkrijk waar God wordt aanbeden in geest en in waarheid. In de Grote Verdrukking zullen mensen die deze gelegenheid wél hebben gehad, op de proef worden gesteld en veroordeeld als ze in opstand komen of te licht bevonden worden. Het premillennialistische Koninkrijk is de tijd waarin mensen op aarde worden onderwezen in de wegen van God en waarin zij de grote zegeningen ervaren van gezondheid, voedsel, onderdak, kleding en bevrijding van Satans kwade macht die al voor Adam en Eva in de aarde was. De “Opname der Gemeente” is, net zomin als “de theorie van de zeven bedelingen” van Scofield (*Scofield Reference Bible*, Index, pag. 1357), trouw aan de waarheid van God, want het onderscheidt niet de Handelingenperiode, noch de huidige bedeling der Genade (Handelingen 28:28) noch het premillennialistische Koninkrijk. In de Handelingen-periode hadden gelovigen zoals de apostelen de kennelijke zegeningen van de Heilige Geest (Handelingen 2:1-4) met het daarmee gepaard gaande spreken in vreemde talen, genezingen en zelfs opwekking van doden, die, samen met de bediening van Christus, enkele van de grote zegeningen van het Koninkrijk laten zien.

Dr. E. W. Bullinger, die ervan overtuigd was dat 69 van Daniëls 70 weken verleden tijd zijn, heeft een systeem van dateren ontworpen dat vanaf de dood van Christus 483 jaar terugtelde tot 454 v.Chr., de datum, zei hij, van de proclamatie van Cyrus om de Joden terug naar Jeruzalem te zenden (Zie *The Companion Bible* [CB], Appendix 50, Chronologische tabellen). De seculiere datering van Cyrus' proclamatie is 536 v.Chr. Bovendien is Bullingers datering van de slag bij Karkemish, vermeld in Jeremia 46:2, 497 v.Chr., in plaats van de beste seculiere datering die 606 v.Chr. is. Dr. Bullinger heeft de geschiedenis herschreven (CB, Appendix 57, de genealogie van Perzische koningen), waarbij hij ongeveer vijf van de Perzische koningen is kwijt geraakt. Hij verdedigde dat door hun documenten in twijfel te trekken (CB, Appendix 86, het vierde jaar van Jojakim), met behulp van zijn opvattingen over 'Anno Mundi jaren' en 'Anno Dei jaren' die hij verweven heeft tot een ingewikkeld verhaal (andere CB Appendices die bezoedeld zijn door deze vooronderstellingen zijn: 53, Het beleg van Jeruzalem; 77, de chronologische volgorde van de profeten; en 91, de zeventig weken van Daniël de profeet). Als hij het bij het juiste eind had gehad, zouden de profeten Haggai en Zacharia, tijdgenoten van Zerubbabel en Jozua, de oorspronkelijke leiders van de teruggekeerde Joden, ook tijdgenoten zijn geweest van Ezra en Nehemia, maar ongeveer 60 jaar na de voltooiing van de tempel in 516 v.Chr. Aangezien Daniël zei dat het zeven weken (49 jaar) was van de proclamatie tot aan de wijding van de stad, heeft Bullinger berekend dat dit heeft plaatsgevonden in 405 v.Chr. Maar hiervan bestaan geen verslagen en de Perzische koningen regeerden nog steeds. Na het dateringssysteem van *The Companion Bible* te hebben vergeleken met die van bisschop Ussher, Josephus en *Halley's Bible Handbook*, is duidelijk dat Bullinger alleen staat met zijn dateringen. Daniël ging zeer kort na de slag van Karkemish (606 v.Chr.), die Nebukadnessar macht gaf over het hele gebied van de Eufraat tot Egypte, in gevangenschap naar Babylon. Seculaire gegevens over de slag bij Karkemish zijn zorgvuldig bestudeerd en afgeleid van Assyrische, Babylonische en andere oudheden en is daarom een zeer belangrijke mijlpaal voor de datering van gebeurtenissen en de regeringen van de koningen van Juda en Israël.

Alle 70 jaarweken van Daniël zijn nog steeds toekomstig en hebben betrekking op het premillennialistische Koninkrijk. God zweeg vanaf het moment van de profetie van Maleachi (400 v.Chr.) tot aan de aankondiging van de geboorte van Christus. God heeft ook gezwegen vanaf de voltooiing van Gods woord in de tweede brief van Paulus aan Timotheüs, ongeveer 65 n.Chr. tot aan vandaag. In de korte periode van onafhankelijkheid was de natie Israël geen theocratie en werd niet geregeerd door een koning zoals dat in het toekomstige Koninkrijk zal gebeuren. De drogreden van het "Opname der Gemeente" is onnodig en heeft geen Schriftuurlijke basis. Als één van de heiligen in die tijd van beproeving (de Grote Verdrukking) zijn leven verliest, zal hij onmiddellijk bij de terugkeer van Jezus Christus op aarde tot leven worden gewekt. Dit wordt "de eerste (= belangrijkste) opstanding" genoemd en de dood heeft geen macht over hen die in deze periode zijn gestorven en zij zullen priesters van God zijn (Openbaring 20:4-6).

Christus' terugkeer naar de aarde is een oordeel op zich. Gods oordelen zijn bedoeld om Zijn rechtvaardige orde op aarde te herstellen; de Duizendjarige regering van Christus zal ook een rechtvaardig Koningschap zijn, maar zelfs dat kent een korte tijd wanneer Satan wordt losgelaten voor een tijd van beproeving. God heeft plannen die veel verder gaan dan wat we bedenken kunnen: Zijn plan om bij mensen te wonen (Openbaring 21:22-27) wordt duidelijk beschreven. In de prachtige nieuwe hemelen en aarde zullen mensen de vele eigenschappen van God tot uitdrukking brengen. Wij wachten verlangend op Gods volgende zet.

Nummer 272; juli 2004.